

על הקשיים בחיי היומיום של העקורים ישראל גוטמן

העקורים חיו במחנות חיי יום-יום נעדרי היגיינה וחסרי תקווה. הם גרו בצפיפות, על-פי רוב באולמות גדולים, בלא פינה פרטית, בלא חדר משפחה; מזונם אחיד ודל; לבושם חסר צורה. בדרך כלל גילו יוזמה מעטה בלבד ורבים לא רצו לעבוד. לדבריהם, די להם שהכריחו אותם לעבוד לפנים - עתה הגיע תורם לנוח. הם נטו לרגוז ולא נתנו אמון בזרים וגם אל חבריהם ואל הוועדים והמוסדות שבקרבתם התייחסו בחשד. רבים פרקו עול משמעת; היו שחיפשו פורקן מיני והיו ששלחו ידם בספסרות ובמסחר במטבע-חוץ. מקצת מן הפליטים עזבו את המחנות והסתננו לתוך היישובים הגרמניים העירוניים. השליחים מן הארץ, שהגיעו למחנות כדי להתוודע אל שארית הפליטה ולתהות על קנקנה, שבו ארצה ברובם בלב כבד ותיארו דמות של חברה אנושית שנפגעה בנפשה, ואפשר שנפגעה בלא תקנה.

מתוך: **שארית הפליטה 1944-1948, השיקום והמאבק הפוליטי, יד ושם, ירושלים תשנ"א, עמ' 469-470.**